

ÖCHER PLATT E.V.

VEREIN FÜR MUNDART UND VOLKSKUNDE

De Fessdag sönd langs

De Könnegge hant Adie jesaat,
sich alle dreij op Lapp jemaht
än wore – at jät metjenomme,
hiel frueh, atwier noh heäm ze komme,
denn jedder hau noh die Strapatze,
en hankvol Queäte an sing Batze.

Met hön trock ouch deä helle Steär,
me kickt eruus – et Wenkterweär
maht dat, wat höm jefällt, än sätt:
„Dat met et Fröchjohr durt noch jät.“
Ene nackse Dänneboom deät schelde,
höm es et kooet oehne sing Nölde,
op die heä noch kot noh Nöjjjohr,
wi jedder merket – stolz drop wor.
Än oehne Engelshor än Bolle
weäß mär et Chresskenk än Frau Holle,
datt heä noch Engd verjange Johr
et Schmockstöck een de Wooehnong wor,
zesame met en hölze Krepp,
nu es heä mär noch en schmaal Rep.

Schniewolke öm d'r Hömmel fäje,
d'r Heär jövv't os d'r Blasius-Säje.
Heä stellt zwej Keäze övver Krütz,
hält os die beänend vöör os Schnütz,
ömdatt – wenn vür ene Jran verschlecke,
net bloe aaloufe än verstecke.

Ömdatt vür nu – statt van d'r Klenge,
mieh Fastelovvends-Leddcher senge,
hat ouch de Krepp – wi jedder mengt,
för des Kiehr atwier uusjedengt.
Beij Kaffie än beij Puffele-Ejße
weäd Chressmes för zeng Monnt verjeiße.

Hein Engelhardt